

Gerhard Petersen fortæller

Det siges oftere og oftere, at vi mangler historisk bevisthed. Gymnasielærere fortæller rystet om elever, hvem datoen den 9. april intet siger, og selv i Folketinget drøfter man konsekvenserne af denne situation. Også i den del af verden, der er travets, mærkes historieløsheden. Deres medarbejder har netop oplevet, at unge aktive i sporten ikke aner, hvem Sofus Sørensen var! De tror, at travet først blev »worth while« med Tarok, Axel Jacobsen og Max Nielsen.

Gerhard Petersen kender de naturligvis, fordi han først lige har sluttet karrieren, men tror han repræsenterer en tid med provinsiel hygge og ditto sport. Ligeså overfladisk det er at mene, at alt af værdi kun hører fortiden til, ligeså overfladisk er det at tilskrive alene nutiden kvalitet. For alle jer, der tror, at Gerhard vel vandt et par hundrede løb dengang, de var billige, og for alle jer andre, der husker og ved og gerne vil genopleve »gamle dage« er dette interview med Gerhard blevet til.

For nu at sætte hans trænerindsats på plads, så var han i karrieren landschampion, champion, vandt samtlige registrerede storløb, havde igennem decennier en sejrprocent uden lige, satte skandinavisk fireårsrekord, kørte den hurtigste toårstid i Europa og meget, meget mere.

Det startede ikke - unge venner - med Tarok, de gamle kunne også. Travets historiebog er nok en stor glemmebog, men så meget skal nu ikke glemmes.

Det er ikke nok at vide, hvor man har sine egne heste. Gerhard fotograferet omkring 1960 i Lunden.

Mor var meget beklemt

Hvorfor blev det travet, Gerhard?

- Tilfældet. Jeg voksede op på Amager Mølle og vores nabo, **Hans Fischer**, havde travhestene, som han selv trænede og startede i Charlottenlund. Jeg blev naturligvis som dreng fanget ind, og allerede som 10-11 årig fik jeg lov at køre alene med hestene i Kongelunden. I 1922 blev Amager Traverbane så åbnet, og da var min skæbne beseglet. Så snart jeg kom hjem fra skolen - en rigtig stråtekt - smed jeg tasken og løb over på traverbanen.

- Min moder var tidligt blevet enke, og som fjortenårig skulle jeg i gang med en uddannelse. Skoleslut, konfirmation - og hvad så? Jeg ville bare på traverbanen (Gerhard bruger spontant den betegnelse, **traver**, som alle anvendte til, en ny tid tog »er« væk fra banen, derbyet og alt undtagen Traver-Kalenderen!). Min mor var meget beklemt ved det, men Hans Fischer sagde til hende: »Når nu drengen er bidt af det, så lad ham dog prøve. Det kan være en ligeså god uddannelse som så meget andet«.

- Jeg fik altså lov at begynde hos »Køre-Hans«, der havde stald på Løjtegården. Det var i 1925. Der var jeg et par år, så kom jeg til Doleman, som nok er glemt af de fleste i dag. Han var hollænder ligesom **Koster** - kommet herop som han, da hollænderne stoppede totalisatorspillet og dermed øde-

To billeder af Gerhard Petersen, lige karakteristiske. Det ene taget var karrierens begyndelse, det andet ved afskeden med Lundens publikum knapt 50 år senere.

lagde travets økonomi. Doleman havde forresten stald der, hvor murermester **Rønn** - som jeg siden fik hest for - har sin villa i dag, den røde villa i svinget efter dommertårnet bag traktorens holdeplads. Min egentlige læremester blev nu **Poul Groch**, tysker af fødsel, hos hvem jeg blev rigtig lærling.

Nul ferie og fridage

Hvordan var det sammenlignet med i dag?

- Vi havde ingen ferie overhovedet, ingen fridage heller. Vi startede hver morgen kl. 6.30 og havde så bare at fortsætte til, vi var færdige. Hos Groch havde hver mand sin hest til aftenfodring, så det blev naturligvis lange arbejdsdage. Lønnen for en ungarbejder var ca. 30 kroner om ugen og for en voksen ca. 10 mere, da jeg begyndte og nåede op på 60 kr. inden, jeg blev selvstændig. 60 kroner - man var stolt den dag, og det med fridage, det skænkede man faktisk ikke en tanke. Det var, som det var, og det har ligget mig så meget i blodet siden, at jeg aldrig i min aktive tid har holdt ferie. Jeg husker, at da **Rosa** og jeg skulle giftes, fik jeg lige det antal timer fri, der var nødvendige for at få ceremonien overstået!

- I dag er det anderledes, og den udvikling skal jeg være den sidste til at beklage. Hver tid har sine forudsæt-

ninger, og det ville have været sørgeligt, om den almindelige samfundsudvikling totalt skulle være gået uden om travervebanen. Jeg har selv i mit arbejde for trænerforeningen efter evne forsøgt at forbedre arbejdsvilkårene for dem, der ved deres daglige virke er en forudsætning for travsporten.

Hvordan var forholdet mellem træner og lærling dengang?

- Der var unægtelig mere respekt for ens mester, sådan var det i alle livets forhold. Man fik ikke lov at blande sig, nej tak, hr. lærer!

Groch hørte til dem, der forklarede tingene for os unge, men spørgsmålstegn ved, hvad han mente, det kom ikke på tale. Nu var han meget dygtig, så det gjorde nok ikke så meget.

- Ansvarsfølelsen var podet ind i os. Jeg husker engang, jeg skulle transportere en hest til Amager fra Lunden gående med den. Ja, dengang havde vi ikke hestetransportvogne, de første kom vel omkring 1930 og var en sensation. Men vi staldfolk enten red eller trak hestene, når de skulle ud på den nye bane - og det tværs gennem København. Som sagt, jeg trak denne hest, fordi den var yderst vanskelig, og det gik udemærket indtil vi nåede Trianglen, så kom der en sporvogn klemtende og på skrigende hjul fra Nordre Frihavnsgade. Pokker tog ved bæstet, som rendte med mig. Jeg turde ikke slippe, holdt fast, og vi endte, jeg ved ikke for enden af hvil-

Familien Gerhard Petersen har i mere end 40 år haft et nært venskab med familien Nordin. Her ses Gerhard sammen med Sören Nordin hjemme i haven på Ordrupvej. Pigen i midten er Ellis, gift med Helge Rasmussen og førstehjælp i stalden.

ken sidegade. Det gjaldt bare om at hænge på - man havde jo en formue i hænderne, og der vankede øretæver, hvis man kom til Amager Traverbane uden hest. Man var godt træt, når man nåede frem til målet efter sådan en gåtur og dagens øvrige dont overstået.

Træningspris: 85 kr.

Du begyndte allerede som 21-årig som selvstændig. Hvorfor?

- Ja, Groch skulle indskrænke. Vi var 4 hos ham, og jeg - som den yngste - skulle afskediges. Han havde ganske vist skaffet mig en plads hos Rabenhorst, men det er ikke altid, man skal gå og tænke så længe over det. Jeg havde vendt og drejet kronerne, sparet lidt op, havde lovning på 2-3 heste og kunne låne 1000 kroner af min moder, og så sprang jeg ud i det.

Og de penge rakte?

- Ja, da. Jeg købte dels brugt materiel, dels nyt hos **Johan Rasmussen** i Ordrup, blandt anden en amerikansk sulky, som jeg havde stor glæde af i mange år. Sulkyerne dengang var så-mænd ligeså gode som i dag.

Træningsprisen?

- Den lå omkring 85 kr. pr. måned om vinteren, hvor vi jo ikke havde løb og 100 kr. om sommeren.

- Men, tilføjer fru Rosa, så skal man lige huske, at dengang kostede en mørbrad 75 øre, mens den i dag på tilbud koster 40 kroner. Og vores første lejlighed på Amager betalte vi 37.50 kr. om måneden for inklusive varme.

- Den var nu også lille, bryder Gerhard ind. Min svigermoder sagde ved det første besøg, at man ikke kunne vende sig derinde. Så foreslog jeg hende at gå ud på trappen og gøre det!

Men alligevel 2-3 heste. Det var ikke meget?

- Vi var unge og lykkelige, som vi i dag er gamle og lykkelige. Der kom en hest til i ny og næ, og efter 1 år var jeg oppe på 5, som klarede sig pænt. Blandt dem, der allerede dengang støttede mig, var Væddeløbsbladets højt respekterede redaktør **Kaj Hansen**, som jeg siden havde heste for til hans død for knapt 10 år siden. Og i 1935 fik jeg den hest, der for alvor blev banebrydende for mig, **Tella the Great**, i træning.

Smånyt under solen

Hvordan var træningsmetoderne for 40-50 år siden?

- Noget anderledes af gode grunde men måske ikke så anderledes, som man måske tror i dag. Man må huske, at traverne dengang ikke var så forædledede som nu. De krævede ofte meget mere vægt på benene og andet udstyr for at holde sig i den påkrævede gangart. Man talte om, at en hest havde hele seletøjskammeret på. Derfor kunne de heller ikke tåle det arbejde, de kan i dag, og derfor var det dengang gængs, at man kørte 2 hurtigarbejder om ugen, eet over sprinterdistance og eet over lang distance men ikke heats.

- Til gengæld må jeg sige, at bogstavelig talt alt teknisk udstyr var opfundet dengang. Jeg kunne ikke nære mig for at trække lidt på smilebåndet, da en ung kollega kom og fortalte, at han havde haft stor glæde af en check, som svenskerne for nylig havde opfundet. Den check, han talte om, var en såkaldt Raymond-check, som vi brugte meget i mine unge dage.

- På samme måde med sidestænger og løse sidestænger, der også er blevet tilskrevet svenskerne i ny tid. Dem kendte vi skam godt, de kommer fra USA. Nej, af egentlig nyt vil jeg først og fremmest nævne vatudtrækket. Det brugte vi ikke dengang, og dets indførelse har givet noget at gøre med, at det hele er blevet mere stres-

TELLA THE GREAT

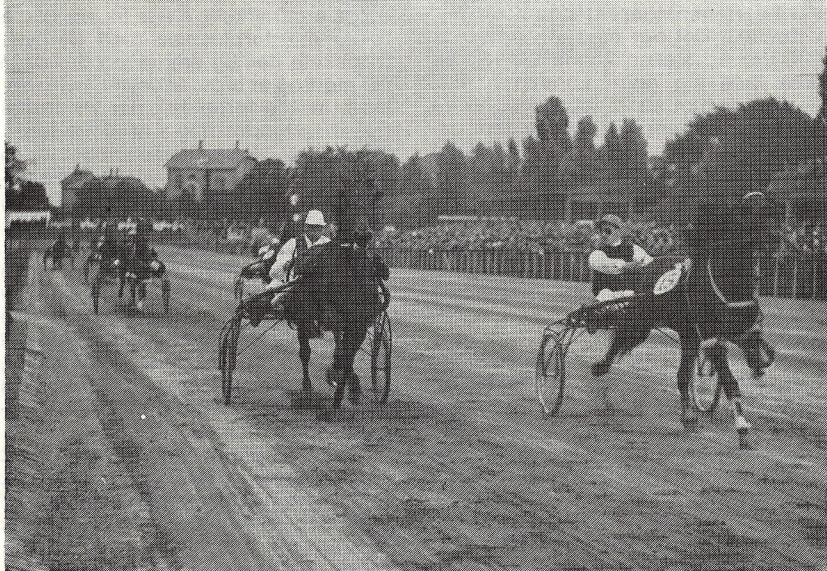
*Blandt alle heste, som jeg kender
og med hvem jeg er blevet dus,
så er der en af mine venner,
der ejede det store »Sus«.
Jeg husker hendes sidste meter,
hun fejed' konkurrencen bort,
som alle travets små »Profeter«
gjorde hun travet til en sport.*

*Og hun vandt Derby og Kriterium,
skønt ret nervøs var hun stabil,
tilsammen tog hun hjem en net sum,
hun traved' mangan ærlig mil.
Og hun var eet med kusk og mester,
det var et smukt par må I tro,
som ældre skulle hun, som bedst er,
gå ind i avlen og ha' ro.*

*Men hendes skæbne blev en anden,
den stolte traver styrted' om,
der lå hun nu på baneranden
og hørte roligt på sin dom.
Den bedste hoppe her i landet,
Tella the Great, gik stille bort,
hun havde dog den trøst blandt andet:
Hun faldt på valen for sin sport!*

NO NAME.

Også tidligere tiders travheste kunne begejstre publikum og som senere Tarok inspirere til digterisk virksomhed. Gerhard Petersens første stjernetraver, championhoppem Tella the Great, var en af dem. Ovenstående digt blev offentliggjort efter, at Tella var kommet ulykkeligt af dage efter et styrt på Amager Travbane.

Bjørn sætter dansk toårsrekord og bliver 1938's hurtigste i Europa ved sejren i Dansk Opdrætningsløb - kørt uden bid, men i køregrime.

set, også hestene. I dag er det jo et særsyn, hvis en hest ikke har vatud træk, ja det kalder vi det stadig, selv om det faktisk er skumgummiprop, der anvendes nu om stunder.

Men de mange hjælpemidler, den almindelige brug af longshafts f. eks.?

- Simpelthen, fordi det ikke var topheste i moderne betydning. Kun de færreste var dengang fødte travere som **Tarok**. Vi var jo genetisk set kun få generationer fra frederiksborgere, orloffere, fjordheste og så videre, og selv om der var store talenter imellem, så krævede de mere. Man kunne ikke bare sætte sig op - og det var egentlig noget af det mest spændende ved trænergerningen. I dag har man ikke behov for så mange hjælpemidler - gennemsnitligt betragtet - men for træneren er opgaven selvfølgelig stadig den samme: en hvilken som helst hest, han har i træning, har en vis evnemasse, et potentielt, og det gælder om at finde ud af, hvordan man bedst kan give hesten en kondition, så evnerne udnyttes helt. Det er et spørgsmål om rigtig træning, men det er også et spørgsmål om fornemmelse for hestens psyke. Derfor er trænerjobbet en stadig udfordring, aldrig det samme, altid stillede dig over nye situationer og erfaringer.

Træningsmetoderne har undergået mange ændringer i tidens løb, mange teorier og ideer er undfanget og siden opgivet.

Grundlæggende er situationen efter min mening den samme, og svaret er ikke eensidigt heats, eller intervaltræning, eller distancetræning, eller hvad men ellers kan opremse. Svaret er forståelse for den enkelte hests særlige psyke og fysiske begrænsning.

Forholdet mellem kollegerne dengang. Hvad sagde f. eks. Koster og Sofus til sådan en ung »opkomling«?

- Jeg tør roligt sige, at der var ingen jalousi mellem os. De var jo meget forskellige både i væsen og arbejdsform. Da jeg skulle til at starte som selvstændig, kom Sofus en dag hen til mig og sagde: »Hvad Fa'n, jeg hører, du skal begynde selv. Vil du ha' et godt råd?«

- Det ville jeg selvfølgelig gerne, og det kom promte: »Godt, så hør her. Hvis du er Guds søn, så hjælp dig selv!« Sådan var Sofus altid, fortsætter Gerhard, mens Koster var mere indelukket. Ham havde jeg det nu også godt med. F. eks. kørte min kone og jeg altid sammen med Koster og hans kone Rigmor, når vi skulle deltage i de såkaldte propagandaløb i provinsen. **Mange hævder, at konkurrencen ikke var så hård dengang?**

- Ja, det kan de sagtens sige. De har jo ikke kendt til det. Men folk som Koster, Sofus og Groch, de kan nu måle sig med hvemsomhelst, også i dag.

Der blev ikke kørt om vinteren, og der var begrænsninger i hesteantallet?

- Korrekt. Det der med at vinde over 100 løb pr. sæson kunne simpelthen ikke lade sig gøre. Lunden f. eks. havde vel blot en 25 løbsdage, og fra november til april lå vi stille som galopbanen nuomstunder. Samtidig måtte en træner højst have 25 heste i træning ad gangen og ikke flere end 40 forskellige på eet år, altså 15 skift. Den regel er faktisk først blevet ophevet engang i 60'erne, og det har været med til at ændre sporten på mange måder.

Til det dårligere?

Der kan siges både for og imod, og det kan ikke nytte at skrue udviklingen tilbage. Personligt mener jeg, at hestene var glade for den gamle ordning, og trænerens evne til managering og til at opbygge en lang form kom mere til sin ret. Har man i dag et stort materiale, ubegrænset nærmest, kan man tillade sig at »give hestene meget mere knald«, for der vil altid være nogle, der render. Det har selvfølgelig medvirket til rekordforbedringerne, men om sporten af den grund er blevet bedre, det kan diskuteres. Og hestens liv er blevet hårdere.

Derbytrusler

Tella the Great og Bjørn var vel dine gennembrudsheste?

- De fik stor indflydelse på min fremtid, og på en mærkelig måde fik jeg særlig reklame i forbindelse med Derbyet. Der skete nemlig det, at jeg 5-6 dage før modtog et brev, anonymt, hvori der stod, at alle forholdsregler var truffet for at forhindre mig i at vinde løbet. Enten ville der ske hesten noget inden eller også i selve Derbyet. Vi satte naturligvis vagt på døgnnet rundt, og aviserne greb med henrykkelse sagen.

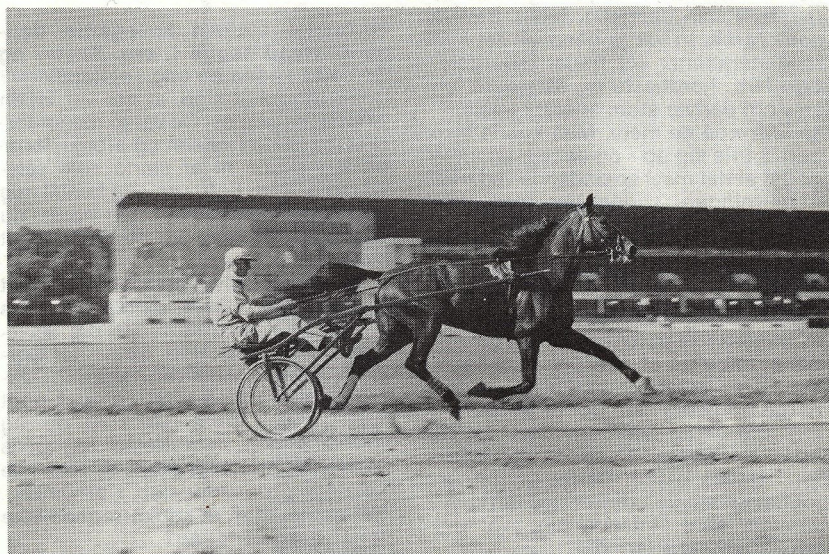
Det må have nervepirrende?

- Selvfølgelig brød man sig ikke om det, men inderst inde troede jeg ikke på det, tror af princip ikke på den slags. Der kom naturligvis en masse til Derby, for brevet havde jo forudsagt, at om ikke andet så skete der noget i selve løbet. Det gjorde der som bekendt ikke. Tella vandt let.

- Hun var i øvrigt medvirkende til, at jeg fik Bjørn i træning. Opdrætteren, hr. Westermann, kom ind i stalden for at se den så omtalte Tella. Jeg har nu en hjemme i Århus, der er bedre, sagde han, en Full Worthy-søn. Kender De en træner, der kan give den en rolig og fornuftig optræning? Jeg skyndte at forsikre, at det var lige mit speciale og fik faktisk Bjørn i træning. Og efter ham mange, mange andre heste for familien Westermann.

Bjørn blev straks rekordholder.

- I 1938 kørte vi Skandinavisk Mesterskab i Lunden. Jeg blev tredje med Tella, og i løbet efter sejrede jeg med

Ursus the Great var en af sin periodes store heste, vandt mange storløb og var dansk landsholdsrepræsentant. Her ses den i et træningsarbejde med Gerhard Petersen umiddelbart før, den satte skandinavisk fireårsrekord med 1:18,9.

Et flot billede: Midt i banen vinder Gerhard Petersen og Kijafa Wedellsborg Minde-løb foran yderbanens Fox Hanover med Leif Løfgren og inderbanens Lasse Tally Ho med Jørgen Olsen. En mægtig opløbskamp var det.

Bjørn i Dansk Opdrætningsløb. Vindertiden 1:27,0 stod i mange år som dansk rekord, og det var, mindes jeg, også den hurtigste toårstid i Europa. Bjørn var jo en temperamentsfuld herre, og jeg kørte ham uden bid, men i køregrime i opdrætningsløbet. Det gjorde dengang stort indtryk på de norske og svenske gæster, som aldrig havde set sådan noget før.

- Om aftenen var der stor banket på Skydebanen for herrerne. Kjole og hvidt og uden damer. Sådan var det for 45 år siden, men det ændredes heldigvis. Det var iøvrigt i de år, at vi blev nære venner med hele **familien Nordin** fader E. J. og sønnerne Gösta, Gunnar og Sören. I Stockholm gik vi allesammen på Berns Salonger, og pappa E. J. betalte for os alle. I dag kan de færreste vist rigtig sætte sig ind i, hvad det skandinaviske travsamarbejde lige før og efter krigen betød. Det var så nyt, og efter de 5 krigsår, var det noget helt utroligt dejligt atter at være sammen med sine skandinaviske kolleger.

Hesteejerne dengang?

- De tilhørte nok i stor udstrækning andre samfundsgupper end i dag, eller rettere sagt grupperne er ikke de samme i dag. Typiske hesteejere før

krigen var slagtermestre, bagere, røgeriejere, gårdmænd. Folk der selv havde med heste at gøre i det daglige, hvorfor de nok også gik mere op i selve hesten og kunne bedømme den. Det var folk, der satte pris på en hests udseende.

Skandinavisk rekord

Men krigen må have medført en kolossal omkalfatring?

- Der kom selvfølgelig lyssky elementer ind i sporten, selv om det nu ikke var så farlig mange, men rationeringer på alting satte sit stærke præg sammen med manglen på import. Hestene blev af gode grunde flere sekunder langsommere, hvad enhver kan overtale sig om ved at se på vinderrekorderne fra de klassiske løb.

- Og det varede adskillige år efter krigen, før der atter kom en egentlig sportslig udvikling. I 1952 kom **Joe's Pride** fra USA, og sidst i halvtredserne nåede rekorderne sådan i almindelighed ned på førkrigsniveau. Selv havde jeg efter tiden adskillige fine heste i fyrrene, foruden Bjørn hvis karriere stort set lå i krigstiden heste som derbytoerne **Ido C.** og **Jutta McElwyn.**

Især sidstnævnte var en fornem hoppe, som bl. a. sejrede i Wedellsborg Mindeløb, Skandinavisk Eliteløb (et af gænsynsløbene efter krigen) og Århus 4-års Grand Prix, det løb Duvil vandt i år.

I 50'erne var **Kentucky** og **Minister Root** nogle af de heste, der vandt traditionsrige løb, og med **Uffe Kejlstrup** og **Ursus the Great** fik jeg et par virkelige kanoner. Ursus løb i Dansk Travklubs ærespræmie i 1958 1:18,9 i en sejr over de bedste svenske fireåringer, og det var skandinavisk fireårsrekord.

Står nogle dig nærmere i erindringen end andre?

- Tella nok, men egentlig ikke ellers. Der har været så mange dejlige heste, **Pinero Director** f. eks. var jordens ærligste og sødeste hest og en af sin periodes bedste hurtigtravere, **Orkanen Frisco**, **Oliver the Great**, **Onward Eagle**, amerikaneren **Wayraid**, **Ruder Konge** den utroligt stærke sejrshoppe **Ranja Roy** som jeg vandt 41 løb med hørte jo også til toppen. Der var **My-lady** som blev hurtigtraver efter at have været i avlen, der var klassiske vindere som **Joe's Sporup** og **General Virup**, der var **Gratify** og **HCS** som tog et års arbejde at få på benene, der var **Kijafa** som vandt Wedellsborg Mindeløb og Øresundspokalen på Jägersro. Jeg kunne blive ved. Vi holdt vist lige meget af dem alle.

Du har også importeret heste fra USA.

- Første gang jeg var i staterne var i 1954, hvor jeg for **Marius Jacobsen**, Stutteriet Langesø, købte følhoppen **Emma Signal Girl** med **Captain Frost** ved siden og **Aconto** i maven for 4.000 dollars. Begge sønnerne blev fine væddeløbere, blandt deres årganges bedste, og senere avlshingste, og Emma fortsatte sin fine produktion. For Langesø købte jeg endvidere **Wayraid**, en lynhurtig væddeløber og senere god avlshingst, bl. a. fader til **Don** og **Depesch**, som jeg hver vandt over 20 sejre med. Wayraid kostede såmænd kun 5.000 dollars. Med i lottet var endelig **Butler**, som jeg købte til Opdrætterforeningen. Den kostede såmænd kun 4.000 dollars, flere penge havde man ikke.

- 10 år senere var jeg sammen med **Palle Sperling** ovre og hente **Frosty Hanover** for 25.000 dollars og **Anvil Chorus** for 5.000, og endelig i 1970 købte jeg ligeledes for Opdrætterforeningen **Peter Hack**, der kostede 20.000 dollars. Disse Amerika-ture står for mig som noget særligt. Det er et fantastisk land, folk er friske og ligetil,

alting kan lade sig gøre. Allerede i 1954 kørtes der trav hver aften undtagen søndag. Mon ikke vi ender der herhjemme også?

Et tillidsspørgsmål?

Filmen »De røde heste« (i originalversionen) har repræmiere i disse dage. På et vist tidspunkt siger helten Poul Reichhardt, at »den røde hest« skal sendes i træning hos Gerhard Petersen, »det er en mand, man kan stole på«.

- Siger han det, det kan jeg ikke huske, men jeg havde meget med filmsoptagelserne både på Holmegård og banen at gøre. Da derbyet i filmen skulle køres, var det min opgave at arrangere løbet, sørge for skiftende positioner og angreb og til slut sikre, at **Poul Reichhardt** kom først over stregen. Den hest, han kørte, var forresten amerikaneren **Game Warden**, mens jeg selv sad bag **Kentucky**.

- Oppe på Holmegård skulle vi også tage nogle sekvenser med Tove Maes i sulkyen, men hun turde ikke køre, så **Willy Jensen**, dengang staldmand på Stenrødgård, senere stuttermester på Langesø blev udstyret med lang, lys paryk og var stand-in. Senere tog Tove Maes i øvrigt mod til sig og deltog i et Morten Korch-løb i Lunden med **Jonna Speedway**. Så vidt jeg husker, var det **Jørn Jeppesen**, der vandt.

- **Alice O'Frederiks** syntes det var en dejlig måde at være instruktør på, og vi havde det mægtigt sjovt sammen med skuespillerne. Senere hjalp jeg også til ved en Laterna-film, der vist hed »Den hvide hingst«, en meget dramatisk sag hvor **Helge Rasmussen** - som jeg knapt kendte dengang, men som senere blev min svigersøn - skulle rives af vognen af en stejle hest. I den anledning fik Helge forresten farvet håret sort. Min rolle bestod i sammen med kgl. skuespiller **Lohman** at styrte fra staldene og over for at komme Helge til undsætning. Jeg gik selvfølgelig op i rollen, så da vi nåede frem, var Lohman helt åndeløs og fremstønnede, at jeg skulle tænke på, at han var en gammel mand. Det viste sig nu, at det var mig, der var ældst. **Men det med tilliden, det gik du udenom?**

- Nåja, men selvfølgelig skal der være et tillidsforhold mellem træner og hesteejer, og det bliver der kun, hvis man på den ene side giver reel besked også om det ubehagelige, og på den anden side ikke lader sig byde alt.

Folk, der kender dig godt, siger du kan være stædig?

- Men, det er da en formildende omstændighed, at jeg selv ved det. Det er rigtigt, at jeg ikke vil gå på akkord med min samvittighed, og derfor er jeg heller aldrig blevet overtalt til noget, jeg senere er kommet til at fortryde. Hvis jeg først har truffet min beslutning, så er jeg lige glad om så Dronningen kommer...

Heste er velgørende

Det har hesteejere indimellem også oplevet.

- Ja, jeg kan give et eksempel fra langt tilbage i tiden. Jeg havde fået en meget vanskelig og hysterisk hoppe i træning. Den havde været hos Koster, som ikke kunne få den til at makke ret, men jeg havde heldet med mig og vandt nogle løb med hende. Så en dag kom ejeren, der var militærmand af den gamle skole, brysk, med en højtstående officerkollega, for nu skulle han vise, hvordan hans hest kunne løbe væddeløb. Så skete det selvfølgelig hverken værre eller bedre end, at hesten sprang håbløst i starten. Da jeg kom over på langsiden 50 meter efter feltet, stod ejeren og fægtede med armene og råbte: fortsæt, fortsæt. - Men jeg vendte om og kørte i stald. Det tjente ikke noget formål andet. Men han var jo tosset - og så var det foregået lige for øjnene af en officerskollega, så han kom stormende ind i stalden og råbte: Når jeg siger, De skal

fortsætte, så skal De fortsætte. Hvertil jeg svarede, at så længe det er mig, der kører, så bestemmer jeg. Han ud af stalden med en bemærkning om, at det måtte han tage konsekvenserne af. - Jeg hørte imidlertid ikke noget, meldte hesten to gange og vandt begge. Så en dag ringede han og inviterede mig ind på sit kontor, bød et glas vin og sagde på sin kortfattede flas: »Nå, det var nok godt for os begge to, at jeg ikke flyttede den«. Jeg kunne kun give ham ret!

Da du sluttede sagde du, at du holdt op som en glad mand. Betød det, at du også, hvis du var ung i dag, ville starte som travtræner?

★ - Ja, jeg ville sikkert nok have gjort
★ det samme. Jeg har haft et godt liv
★ inden for travsporten. Det er vel-
★ gørende at have med heste at gøre.
★ De er som mennesker, nogle flinke,
★ nogle hidsige osv. Så må man jo
★ prøve at få lavet dem, som man
★ gerne vil ha' dem.

★ **Otium'et?**

★ - Jeg fortsætter som hidtil. Mine
★ hverdage er som altid - bare med
★ den forskel, at jeg ikke har træner-
★ status og ikke kører løb. Men ellers
★ er jeg hver morgen i stalden og
★ hjælper min datter og svigersøn -
★ og så glæder Rosa og jeg os til, at
★ **Artig** skal fole ved Super Lance.
★ Vi har selv opdrættet Artig, hendes
★ moder og mormoder, så jeg ser
★ frem til at køre fjerde generation til
★ om et par år!

BORDBESTILLING

63 12 00 - 63 12 01

RESTAURANT / CAFETERIA

Løbsdagens tilbud:

Diner:

Tyndstegsfilét m. sauce rødvin
Citronfromage

73.00

Dagens ret:

Bygmesterkotelet m.
skinke og æg

45.00

Cafeteria:

Stegt ål m. stuvet kartofler

29.00

Dansk bøf m. bearnaise-sauce

25.00

Bordreservation holdes til kl. 13.00 på søndage og kl. 18.30 på hverdage.